

[Lysholt Hansen.]

så følsom som vi er over for bevægelser på det internationale valutamarked, om vi snart kan få dette bragt i ro; jeg vil som sagt gerne høre nogle ord om dette emne fra ministeren. Men måske — det har vi i hvert fald lov at håbe og tro på endnu — er det sådan, at de ydre vilkår gradvis vil forbedres i det år, som kommer.

Dernæst bør det nævnes, at Danmark, om alt går vel, bliver medlem af fællesmarkedet pr. 1. januar 1973, hvilket vil indebære en meget følelig lettelse af vore økonomiske vanskeligheder, og endelig skulle der jo være udsigt til at høste frugterne af de mere langsigtede foranstaltninger, som regeringen sætter i værk.

Gennem lovforslaget om Danmarks Statistik har regeringen taget initiativet til at fremskaffe et bedre beslutningsgrundlag for en bevidst indsats for at styre kapitalformidlingen på en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig måde.

Gennem kontakten med erhvervslivet om udarbejdelse af perspektivplaner for den private sektor er der også åbnet mulighed for at vi forholdsvis hurtigt kan få en samkøring af P-1 og P-2 planerne, så de i hvert fald ikke modarbejder, men støtter hinanden.

Gennem initiativet omkring dannelsen af et kapitalmarkedsråd er der skabt mulighed for nye veje, ad hvilke man efter en politisk beslutning kan lede kapitalstrømmen hen, hvor det skønnes samfundsøkonomisk mest hensigtsmæssigt.

Endelig har regeringen gennem handelsministerens initiativer nu indledt en bevidst indsats for at sætte fart i fornyelsen af det danske erhvervsliv. Lignende initiativer er taget inden for øvrige erhvervsministerier eller vil blive taget, og de følges op af en effektiv arbejdsmarkedspolitik, der sætter mennesket i centrum.

Lad mig til slut sige lidt om de nye besparelser på de offentlige budgetter, som økonomi- og budgetministeren nævnte i sin fremsættelsestale. Vi har jo endnu ikke haft lejlighed til en systematisk gennemgang af budgetterne med henblik på at afdekke nye sparemuligheder, men jeg kan tilsige ministeren vor støtte til, at budgetterne virkelig gennemgås grundigt, også inden vi får dem til færdigbehandling her i folketinget, med henblik på sådanne spare-

muligheder. Men jeg håber også og regner med, at der ind i disse sparebestræbelser må gå det at søge tilvejebragt en ny arbejdsgang inden for det offentlige, at finde nye måder at løse opgaverne på, med andre ord måske at øge den offentlige sektors produktivitet. Det kan ske på mange måder, bl. a. ved at anvende moderne virksomhedsledelsesprincipper inden for det offentlige. Det kan også ske ved, at man giver de ansatte større medindflydelse ved tilrettelæggelsen af deres daglige arbejde.

Det får mig til sluttelig at komme frem til nogle bemærkninger om hele vores budgetteringssystem. Vi har nu fået rammebevillingssystemet, og det indebærer kort fortalt, at der for den enkelte styrelse stilles et vist antal stillinger og et vist antal kroner til rådighed for en given periode. Ved tildelingen af stillinger og penge vurderer styrelsen alle sine aktiviteter under ét, man foretager en såkaldt totalbudgettering.

Dette system er i det store og hele gennemført i forholdet mellem finansministeriet og de enkelte ressortministerier, men inden for hvert enkelt ministerium anvender man, så vidt jeg ved, i vidt omfang den gammeldags budgetteringsform over for ministeriets forskellige institutioner. Disse institutioner foretager i det væsentlige først og fremmest en argumentation for de udvidelser, de ønsker, altså en såkaldt marginalbudgettering. Jeg vil gerne høre fra ministeren, om det ikke er på tide, at vi nu prøver i hvert fald at overveje, om vi skal føre rammebevillingssystemet til bunds, altså direkte ind i de enkelte ministeriers budgettering.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale finanslovforslaget til en grundig — og det bliver det jo altid — gennemgang i finansudvalget og forhåbentlig også til opnåelse både af besparelser og måske også større indtægter.

Hans Kjær: I sin fremsættelsestale har økonomi- og budgetministeren fremhævet, at en følge af valg og regeringsskifte har været, at regeringen ikke har haft den fornødne tid til at give budgetrammerne „en ny drejning“ — det var vist det udtryk, ministeren anvendte — hvorfor man har udsat 3 års budgetoverslagene til senere fremlæggelse og behandling. Regeringen har